

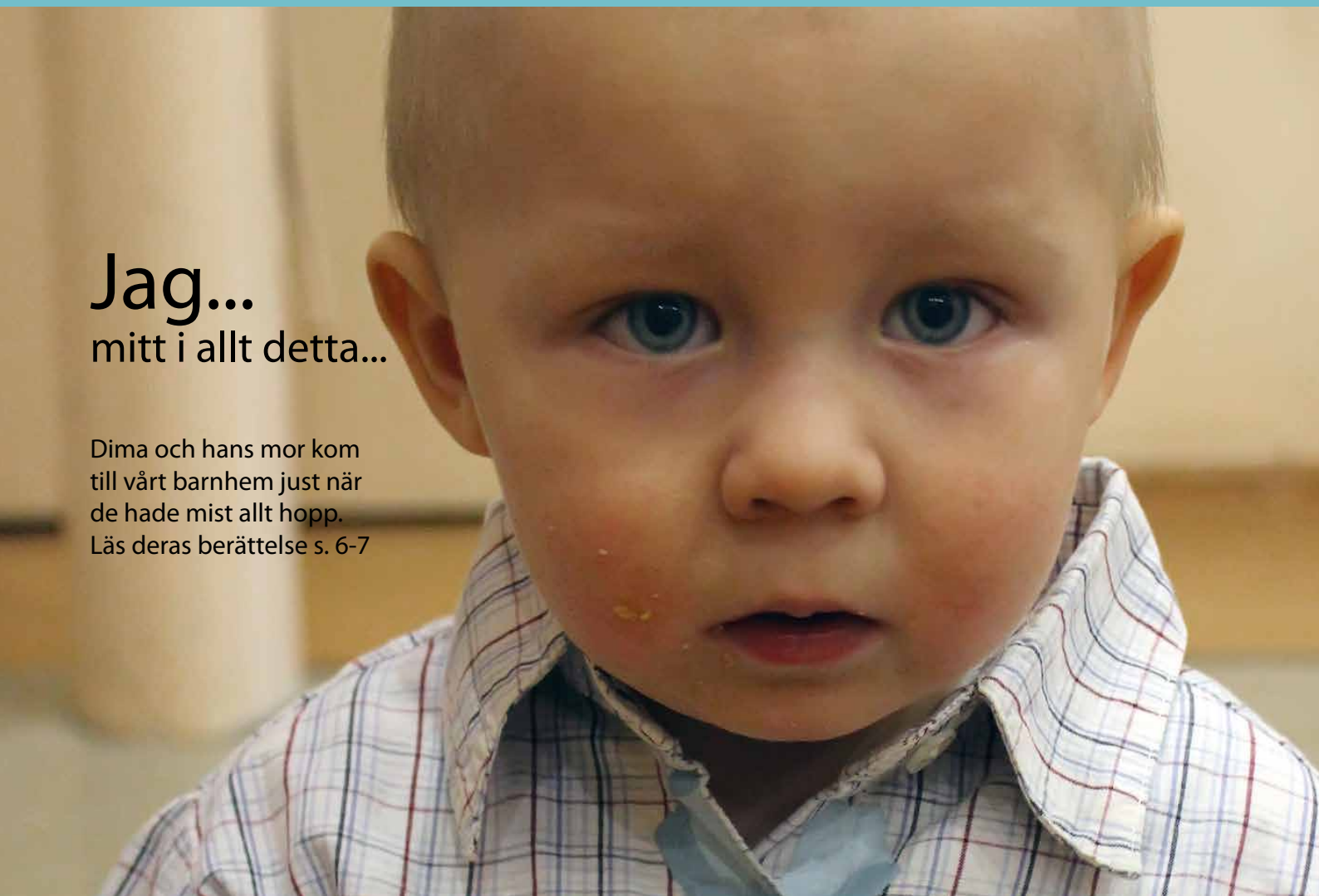

MissionPossible

Livsförändring för gatubarn, gatans ungdomar och deras familjer

Jag...
mitt i allt detta...

Dima och hans mor kom
till vårt barnhem just när
de hade mist allt hopp.
Läs deras berättelse s. 6-7

Ignat Ivanov
Verksamhetsledare

"Vad kan min hjälp åstadkomma mitt i allt detta elände?"

Vad kan min blygsamma hjälp åstadkomma för förändring till en mor med fyra barn som lever i ett ruckel? Vilken betydelse kan min hjälp få för arbetet bland funktionshindrade i Transnistrien?

Den hjälp och stöd vi ger är inte bara materiellt - alla problem är inte materiella heller. Övergivna och desperata människor blir inte hjälpta av saker utan av vänskap, kärlek, känslomässigt och andligt stöd.

Vi ger även evangelium till människor. Vi hjälper dem att hitta tron eller förstärka den - och så får de en relation till den största källan för hjälp.

Stödet vi ger är lokalt, genom våra lokala medarbetare får människorna i våra hjälpprojekt lära känna goda och pålitliga människor som är nära dem.

Hjälpen har en mycket stor betydelse när den kommer i rätt tid. Och när arbetet sker tillsammans med bön, får det ledning av Gud. I det här numret berättar vi om hur en okänd kvinna fann en hemlös mamma med sitt barn på busstationen och hjälpte dem till säkerhet i vårt barnhem. Detta är inte första gången sådant har hänt. Gud själv leder människor till oss.

Vår hjälp kan vara en del av Guds plan för någon människas liv.

TRANSNISTRIEN
Kristina Javorskaja

Nastja - optimist

I Transnistrien organiserar Mission Possible kristna veckoklubbar och lägerverksamhet för funktionshindrade barn, och söndagsskola och sommarläger för barn i byarna. (Transnistrien är en region mellan Moldavien och Ukraina.)

Följande är skrivet av volontären Kristina:

Nastja, 12, har varit med i vårt stödprogram för funktionshindrade barn i fyra år. Hon går i skolan hemifrån. Nastja bor med sin mor och styvfar i en lägenhet som är i dåligt skick och är mindre än 20 kvadrat, där elen ofta kommer och går.

När Nastja var ett och ett halvt år gammal, fick hon en benfraktur på förskolan. Läkaren gipsade inte utan ordinerade massage istället. Som resultat av det, slutade vänster ben att växa.

Under de senaste tio åren har flickan genomgått 26 operationer och hon har varit tvungen att ligga ner under långa perioder när benet har sträckts ut, till och med upp till åtta månader. Benet är hela tiden i en sträckningsställning eller gipsad. Läkaren bedömer att flicka

kanske kommer kunna gå igen. Nu kan hon röra sig endast med kryckor. Mestadels är hon inom hemmets fyra väggar.

Nastja tvingas tillbringa tre månadersperioder på sjukhus i en annan stad helt ensam. Modern kan inte åka och besöka henne, eftersom resorna blir för dyra.

Mycket viktiga händelser i Nastjas liv är de sommarläger vi organiserar för funktionshindrade barn. Vi anordnar också kristna veckoklubbar för dessa barn och deras familjer. Nastja deltar så ofta hon bara kan, när hon inte ligger på sjukhus eller har benet i sträckningsställningen.

Trots alla svårigheter är Nastja en glad, öppen och självständig flicka. Hennes favorithobby är pärlarbete. Efter att ha avslutat nionde klass, hoppas hon hitta ett jobb.

Vi åkte för att träffa Nastja hemma. Denna underbara flickas optimism är smittsam. Men även om hon är stark och modig, behöver hon många olika slags hjälp och stöd.

"Det är fel att tänka att vi hjälper någon för att hen är 'svag'.

Barnen och familjerna, som vi hjälper, är ofta uttåligare och har starkare karaktär och värderingar än andra mer lyckligt lottrade. De förtjänar vår beundran över att de klarar sig genom sina svårigheter. De är inte 'svaga' – men de är i akut behov av vår hjälp!"

På bilden: Nastja på sommarläger för handikappade

Vi har hittills delat ut 200 moderskapspaket i romerbyarna i Bulgarien. Hjälp oss beröra fler familjers liv. Omkostnaderna för ett moderskapspaket är ca 500 kr. Tacksamma för det du kan bidra med. Kontonummer på baksidan av tidningen, referens 7773. Stort tack för ditt bidrag!

MÅLSÄTTNING: 50 MODERSKAPSPAKET VARJE MÅNAD

BabyBox
Projekt

Petruna, 20 - en tyst överlevare

Daniela Entcheva

Petruna, en ung romermor i staden Ihtima, var bara 14 år gammal när hon födde sitt första barn. Nu är hon 20 år gammal. Hon är lång, smal och lågmäld, och utstrålar något lugnt och ädelt. Hon talar med låg röst, knappt hörbart. Men hennes ögon talar desto mer. De reflekterar oro över kommande förlösningen och vem som tar hand om de tre små syskonen när hon är på sjukhuset ... Och hennes sinne trycks också konstant av osäkerhet om maken Angel finner jobb under våren.

När vi frågar manen om han tar med familjen till kyrkan, erkänner han: "Petruna går dit oftare, och hon tar barnen till kyrkan."

Vi öppnar moderskapspaketet som innehåller för denna familj så

dyrbara babykläder, och berättar varifrån de kommer. Man kan se på dem, att detta paket var som en gåva från himlen för dem.

I rummet finns två sängar. Den ena är föräldrarnas och barnens sovplats, på den andra vilar Angelis allvarligt sjuka far. Den goda nyheten är att han är troende.

Familjen får snart en ny baby och livet måste gå vidare - även om Pet-

runa måste sköta den nyfödda i samma rum som en patient ...

Vi avslutade vårt besök i bön: "Hjälp den här familjen, Herre! Gör dem friska från sjukdomar! Hjälp Angeli att hitta ett jobb och hjälpa Petruna med förlösningen! Hjälp barnen att finna dina vägar. Var barmhärtigt mot dem!"

Rumen Ivanov och Tanja Konjarova delar ut moderskapspaketet i Ihtimans kyrka. Petruna sitter på första raden.

Marina – bruten

Marina har upplevt tuffa saker. Hon har blivit övergiven och suttit oskyldigt i fängelse. Lilla Dimas liv började som önskad och hemlös. Mission Possibles arbete har räddat mor och barn två gånger. Här får du läsa Marinas berättelse:

I början var mitt äktenskap lyckligt och vi hade en söt liten dotter. Lite i taget började min man att använda alkohol och droger. Han sa, att jag också skulle kunna slappna av med hjälp av dem i sällskap med våra vänner.

Jag var för snäll gällande detta. Och jag var för snäll, när min mans bror åkte fast för stöld och min man och en bekant jurist, gav mig rådet att ta på mig skulden. "Var inte rädd, som småbarnsmamma kommer du

inte bli dömd", sa de.

Men jag blev dömd till två och ett halvt år i fängelse! De förde mig till fängelset utan att jag ens fick träffa min dotter. Efter två månader fick jag ett brev, med information om att min man hade begärt skilsmässa! Vårdnaden av barnet hade förts över till mina föräldrar.

Det var ingen som besökte mig under fängelsetiden. Jag grät när jag tänkte på mitt barn, hur hon såg ut och vad hon pysslade med. Det som höll mig uppe var hoppet att jag en dag skulle få se min dotter och höra ordet "mamma".

Sen kom dagen för frihet och jag reste hem, som på vingar. Men när vi gick till förskolan för att hämta mitt barn tillsammans med min mamma, sprang flickan till henne och sa "mamma"! Hon trodde att jag var hennes syster. "Vi tänkte att det var bättre för henne och oss. Berätta inte sanningen för henne", sa min mamma.

Jag stod inte ut med livet som ett "syskon". Jag hittade arbete och flyttade, för att mitt hjärta inte skulle gå sönder ännu mer. Jag levde

själv i flera år. Jag drack på kvällarna, grät på nätterna och på morgonen fick jag ihop mig själv och gick till arbetet.

Så småningom började jag gå ut med mina vänner. En gång när jag hade druckit, blev jag våldtagen... Senare upptäckte jag att jag blivit gravid. Jag skämdes över min situation, och jag hatade mig själv och tanken på barnet. Min arbetskamrat uppmuntrade mig att föda och behålla barnet.

Under graviditeten lärde jag känna en man, som ville hjälpa mig och barnet. Han hade missbruksproblem och problem med polisen, men trots det började jag drömma om en framtid tillsammans.

Men när Dima föddes, blev barnet en levande påminnelse om vad jag varit med om. Jag ville lämna honom på BB, men läkarna fick mig att ändra mig. Hiv-positiva föräldrars barn skulle bli kvar på barnhem. Ingen skulle adoptera honom...

I början hade jag inga känslor för barnet. Men vid fyra månaders ålder blev han sjuk, och då förstod jag att han var himlens gåva till mig,

ersättning för barnet jag mist. Jag gjorde allt jag kunde för att få honom frisk.

Men sedan hamnade min partner några månader i fängelse. Jag blev utan underhåll och bostad. Som tur var hörde jag talas om Mission Possibles hem i Tsheljabinsk och jag åkte dit. Det var en stor hjälp för mig och barnet!

När min partner blev frisläppt, åkte vi tillbaka till vår hemstad. Men han kom inte till oss, utan försvann spårlöst. Vi hade ingenting!

Jag tog mina kassar och mitt barn och gick till busstationen.

Jag satt där, förtvivlad, utan att veta vad jag skulle göra.

"Vart är du på väg?" frågar en okänd kvinna mig.

"Ingenstans, jag har inget och ingen", svarade jag.

"Jag vet ett ställe just för dig och ditt barn", säger kvinnan. Och hon ringde Mission Possibles hem i Asbest.

Jag mindes att jag hört talas om det, när jag var i hemmet i Tshelja-

binsk. Sedan köpte denna underbara kvinna en biljett och hjälpte mig till bussen!"

* * *

På detta vis anlände Marina till oss med Dima i famnen. Dima förstod ingenting av det som skedde runt omkring. Marina var utmattad och förvirrad av allt som skett. Alla hennes relationer hade brutits. I början log hon bara när hon var med barnet, för det mesta var hon deprimerad och grät.

Marina blev snart kristen, läser nu bibeln och deltar gärna i våra bönestunder. Varje gång, när någon pratar om Gud som en kärleksfull far, börjar hon gråta. Hon har aldrig upplevt faderns kärlek... Vi försöker på alla vis hjälpa Marina, så att hennes sår läker och att hon kan börja ett nytt liv och modigt och förtröstanfullt tänka på framtiden.

Avsändare: Mission Possible Sweden,
Gamla Kyrkvägen 26, S-18253 Danderyd

Mission Possibles läger för barn med funktionshinder. Nastja, vars berättelse finns i tidningen, sitter på första raden.

Vill du hjälpa oss att ordna läger för barnen även i år?

Sommarlägret är årets höjdpunkt för många barn och deras familjer. Du kan delta genom att ge en gåva märkt "Transnistrien". Tack för din gåva!

MissionPossible

RYSSLAND

UKRAINA

TRANSNISTRIEN
MOLDAVIEN

BULGARIEN

ALBANIEN

DIN MÖJLIGHET ATT DELTA I ARBETET:

Sverige:
Plusgiro: 90 11 54 - 5
Swish 90 11 54 5

Finland:
Nordea FI85 2309 1800 0153 17
Insamlingstillstånd RA/2016/378, 1.8.2016
för perioden 1.1.2017-31.12.2018

Mission Possible Sweden
Gamla Kyrkvägen 26
S-182 53 Danderyd
Tel: +46-(0)8-755 08 79
info@mp.org
www.mp.org

Mission Possible ry
PL 120
01450 Vantaa
Tel. +358-(0)45-899 08 90
www.mp.org
info@mp.org

**Vår verksamhet finansieras genom gåvor.
Tack för ditt stöd!**

Mer om Mission Possibles verksamhet på hemsidan
www.mp.org